

[Lembourn.]

er næppe nogen, der vil betvivle, at denne nye læreruddannelse er langt bedre end den tidligere. Der er imidlertid et par uløste problemer, som også er nævnt i betænkningen, og som jeg gerne vil sige et par ord om.

Det er med tilfredshed, man konstaterer, at de musiske fag er blevet så stærkt styrket, som de er, dels gennem undervisningslære, som i realiteten er en musisk pædagogik, dels gennem grunduddannelserne, som alle omfatter musiske fag, men jeg beklager, at faget dramatik ikke er kommet med. Jeg er overbevist om, at af samtlige musikpædagogiske metoder er dramatiseringen den vigtigste; man kan anvende dramatisering i større udtrækning, end man kan anvende sang og musik og formning i den musiske pædagogik, og jeg anser det derfor for en mangel ved forslaget, at man ikke fik faget med.

Desuden havde der været den fordel, hvis man havde taget dette fag med og fastholdt, at der kun skulle være 3 grunduddannelsesfag, at man havde fået en vis valgfrihed mellem de musiske fag, hvad jeg ville have anset for at være meget værdifuldt. De musiske fag kræver en vis form for talent, en særlig interesse; man får ikke nogen god sang- og musiklærer ud af en studerende, som ikke har spor musikalsk sans, ej heller en god lærer i legemsøvelser, som ikke kan fordrage legemsøvelser. Hvis man derfor havde fastholdt, at man kun skulle have 3 af grunduddannelsesfagene, og man havde sat faget dramatik ind, havde man fået en vis valgfrihed, nemlig 3 ud af 4 musiske fag for de mandlige studerendes vedkommende, 3 ud af 5 for de kvindelige.

Et andet spørgsmål, som står uløst, er, hvorledes man kan give kandidater fra andre uddannelsesinstitutioner mulighed for at undervise i folkeskolen på lige fod med de seminarieuddannede lærere. Dette spørgsmål er blevet henvist til folkeskoleloven; jeg er nu ikke sikker på, at det er en helt rigtig henvisning; hvis vi f. eks. som nævnt i betænkningen tager musikpædagogerne, så skulle de vel have et eller to års studium ved et seminarium, hvor de læste de pædagogiske fag og ét eller to bifag, og dermed skulle de kunne ligestilles med de seminarie-

uddannede lærere. Denne kombination, som jeg meget gerne ser realiseret, skulle altså muliggøre, at mennesker med uddannelser ved andre institutioner, det være sig tekniske, akademiet eller konservatoriet, skulle ind i folkeskolens arbejde, og for at kunne det må de gå i en vis periode på et seminarium.

Endelig har vi drøftet trindelingsproblemet; man mente i udvalget, at det var for tidligt at tage så stort et spring, for det ville selvfølgelig have været en principiel strukturændring, hvis man havde gennemført en trindeling af læreruddannelsen. Man har for så vidt antydnet den, idet to af grunduddannelsesfagene kun kvalificerer til undervisning i de yngste klasser, det vil sige de første 5 klasser. Hvis man vil undervise i de sidste 5 klasser, må man have studeret dem som linjefag. Man er altså for så vidt inde på tanken.

Jeg kan ikke se andet, end at hvis man skal give den samme uddannelse til lærere, der skal strække deres undervisning ud over et 10-årigt skoleforløb, ender man med at forlange for meget af denne uddannelse, og jeg tror derfor, det havde været rigtigere, om vi var nået frem til f. eks. en 3-årig uddannelse indeholdende de pædagogiske fag, en grunduddannelse, som kvalificerede f. eks. til de 5 første klasser, og derefter kunne de, der ville undervise i de sidste klasser, tage yderligere en anden del på 1 år eller 1½ år, som kvalificerede til undervisning fra 6. til 10. klasse. Jeg er overbevist om, at de reformer, som skal komme engang også af denne lov, må udvikle sig i den retning, altså med en trindeling. Det sidste ligger jo ud i fremtiden.

Med hensyn til de to første problemer, jeg nævnte, vil jeg gerne for dramatikens vedkommende anmode undervisningsministeren om at gøre, hvad han kan, for at få dette fag — som altså ikke er der som fag — ind under undervisningslæren. Det er jo studieplansudvalget, der skal have den endelige afgørelse, men ministeren har måske også et lille ord at skulle have sagt. Så får vi dog i det mindste denne pædagogik stærkt repræsenteret alligevel.

Med hensyn til det andet spørgsmål vil jeg anmode ministeren om inden for de givne lovrammer, så vidt som man over-